

راز نابودی مایاها در اعماق حفره آبی

غار زیردریایی مشهور حفره آبی برای غواصان و توریست‌ها کشور بلیز، یکی از شگفتی‌های جهان و یکی از ۱۰ منطقه خارق‌العاده سیاره زمین به‌شمار می‌رود؛ اما برای دانشمندان، این حفره سندی است که نظاره‌گر نابودی یک تمدن بوده‌است.

همشهری آنلاین: غار زیردریایی مشهور حفره آبی برای غواصان و توریست‌ها کشور بلیز، یکی از شگفتی‌های جهان و یکی از ۱۰ منطقه خارق‌العاده سیاره زمین به‌شمار می‌رود؛ اما برای دانشمندان، این حفره سندی است که نظاره‌گر نابودی یک تمدن بوده‌است.

براساس گزارش CNN، حفره آبی برای دانشمندان فراتر از یک شگفتی طبیعی است، این حفره از نظر آنها مدرکی بر وجود خشکسالی است که گفته می‌شود منجر به نابودی تمدن مایاها شده‌است.

حفره آبی

مطالعات جدید محققان دانشگاه رایس این نظریه را تقویت کرده‌است. محققان دانشکده علوم زمینی دانشگاه رایس با حفاری و نمونه‌برداری از مرکز این حفره و اطراف آن دریافتند نسبت تیتانیوم به آلومینیوم در قرن‌های نهم و دهم تغییر کرده‌است، یعنی همان دورانی که نابودی تمدن مایاها در شبه‌جزیره یوکاتان آغاز شده‌است. بالا بودن میزان تیتانیوم به این معنی است که این منطقه تحت تاثیر باران‌های سنگین بوده‌است زیرا جویبارهای روان از صخره‌های آتشفشانی این منطقه مملو از تیتانیوم بوده‌اند.

اما از سال‌های 800 تا هزار پس از میلاد نسبت میان دو عنصر بسیار کم می‌شود و به این به معنی کاهش میزان بارش باران است و به گفته دانشمندان، آغاز خشکسالی گسترده به معنی آغاز اغتشاش و قحطی است.

تمدن مایاها به‌خاطر پیشرفت‌هایی که در علم نجوم و کشاورزی داشت، بسیار مشهور بود و در نیمه اول اولین هزاره پس از میلاد در یوکاتان سلطه داشت. اما در سال 900 بیشتر شهرهای این تمدن که در مکان کنونی گواتمالا، السالوادور، هندوراس و مکزیک جنوبی قرار داشتند، خالی از سکنه شدند.

دلیل این رویداد برای چندین دهه دانشمندان و تاریخدانان را سردرگم ساخته بود. نظریه خشکسالی توضیح جدیدی برای این رویداد نیست اما یافته جدید محققان از این نظریه و تحقیقاتی که تاکنون در این راستا انجام شده پشتیبانی می‌کند. در سال 2012 نمونه‌هایی به دست آمده از یک استالاگمیت (ستونی از مواد معدنی که از کف غار بالا می‌آید) دوهزار ساله نیز نشان داد این منطقه در نیمه دوم هزاره اول پس از میلاد دچار خشکسالی شده‌است.